

Műveletek készítése (szkriptek)

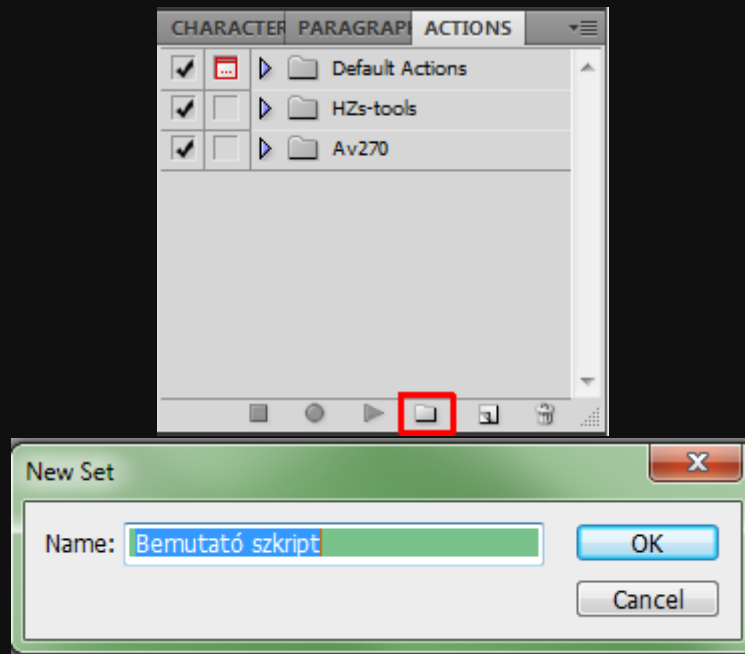
Sokszor előfordul, hogy egy bizonyos műveletsort sok fájlban (oldalon) kell elvégeznünk. Ezek közül akadnak olyanok, amik minden egyes oldalnál pontosan ugyanúgy néznek ki, pontosan ugyanott/ugyanazonokon a kiválasztott/kijelölt elemeken hajtódnak végre. Ilyenekre szoktunk műveleteket gyártani (ez a kifejezés most igazából egy műveletsort takar), melyek közül a beírók között a legismertebb a tutorial01.exe nevet viselő fájlban látható bubiretusálási folyamat automatizálása (amely lefuttatásának előfeltétele, hogy egy aktív kijelölésen lehet csak végrehajtani). A mostani dokumentumban megnézzük, hogyan hozhatunk létre egy saját szkriptet, amit aztán több oldalon is felhasználhatunk.

Bár az ilyen szkripteket jellemzően feljavításokra állítjuk össze, most szándékosan egy gyökeresen más fajta művelet bemutatására kerül sor. Az alanya a HálóZsákon is olvasható Heathcliff napi képsorok közül az egyik vasárnapi strip.

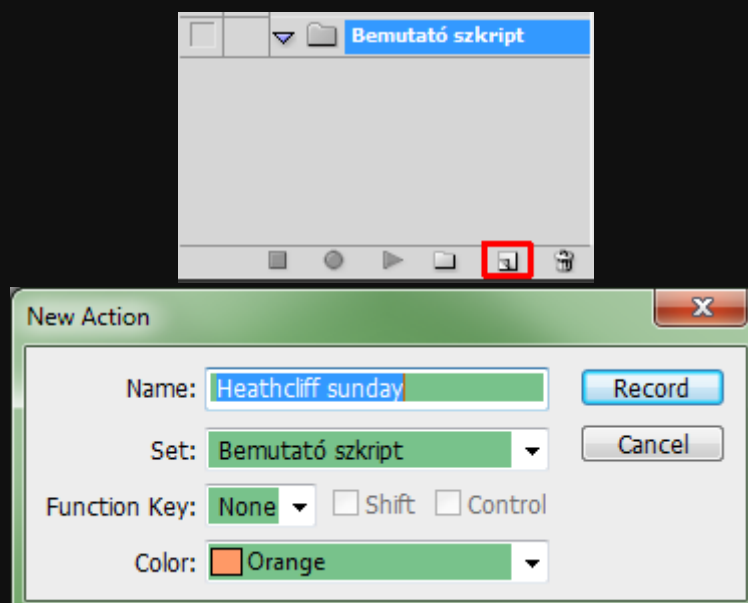

Itt első ránézésre nem sok teendő van. Mivel az eredeti egy GIF, így a JPEG-tömörítés szokványos és idegesítő zajával sem kell megküzdenünk. A fenti logónál a „Sunday with” eltüntetése már egy automatizálható folyamat lenne, ám gyakorlatban kiderül, hogy sokkal egyszerűbb és kevesebb utóigazítást követel egyetlen gyors ecsetmozdulattal átfesteni. Ugyanakkor a jobb alsó sarok már egy olyan rész, ami minden vasárnapi Heathcliffben ugyanaz. Ennek az előkészítését automatizáljuk.

Első lépésként a Műveletek (Actions) ablakba megyünk. Ha nem látszik, az Ablak (Window) menüből kihalászható. (Nálam ez az ablak már stabil helyet kapott a Karakter és a bekezdés ablakok mögött.) Itt kattintsunk az Új készlet (New set) gombra, majd adjunk nevet neki.

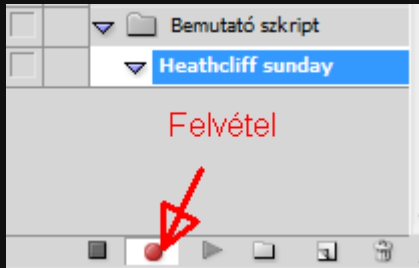

Ezután kattintsunk az Új műveletre (New action), és azt is nevezzük el.

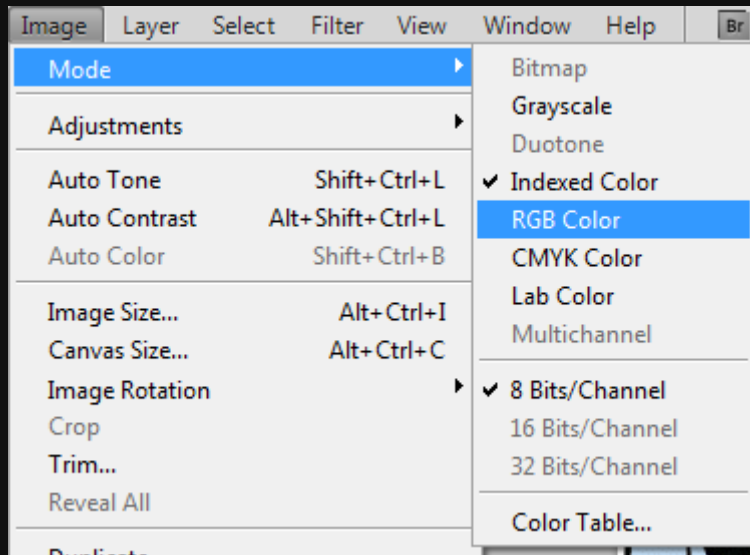
Amint ezt megtettük, látszik majd, hogy automatikusan bekapcsolódott a felvétel gomb. Innentől kezdve a program minden egyes parancsot megjegyez, amit csak elvégzünk. Ebbe beletartozik szinte minden. Nem csak a szűrők, kijelölések, de az is, ha két megnyitott fájl között váltunk, ha másik rétegre kattintunk, ha odébb helyezünk egy szöveget... minden. Erre azért fontos ügyelni, mert amikor

a folyamat lefut, akkor pontosan ugyanezeket a műveleteket akarja majd végrehajtani. Vagyis ha mondjuk veszünk egy réteget a xyz-01-01.psd nevű ablakból, akkor a folyamat végig ebből az ablakból venné majd azt a bizonyos réteget. És ha azt az ablakot bezártuk, akkor hibára fut. Ugyanígy ha ki akarunk választani egy réteget – mondjuk a Hátteret – a művelet során, akkor egy pontosan (kis-és nagybetűre pontosan) olyan nevű réteget keres majd, amit ha nem talál, hibával leáll. (Utóbbi példa amúgy tipikus hibaforrás, mert a megnyitott képeket a magyar nyelvű PhotoShop automatikusan Hátternek vagy Színpalettának nevezi el és úgy is mentődik; míg az angol nyelvű Backgroundnak vagy Color Palette-nek nevezi ugyanazokat – a más nyelvűek meg értelemszerűen a sajátjukon.)

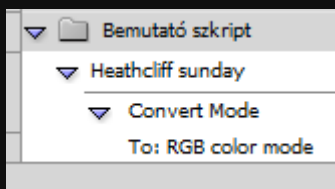

Vagyis röviden összefoglalva: **alaposan figyeljünk oda, milyen műveletet hajtunk végre felvétel módban!** A művelet alatt kilistáz minden felvett cselekedetet, így hamar láthatjuk, ha valami oda nem illő van közte.

A mostani műveletünk első lépése a színpalettában mentődött GIF szerkeszthetővé tétele. Ehhez RGB vagy CMYK színekre kell szétbontanunk, hogy egy szokványos Hátterréteget kapjunk belőle. Ezt a Kép/Mód/RGB szín paranccsal tehetjük meg.

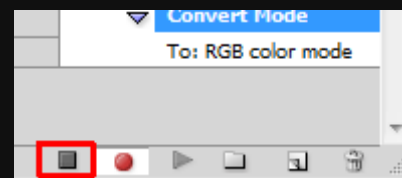
Amint rányomtunk, rögtön meg is jelenik a Művelet alatt. A kis háromszögre kattintva kilistázhatjuk, pontosan milyen paraméterekkel történik a végrehajtás.

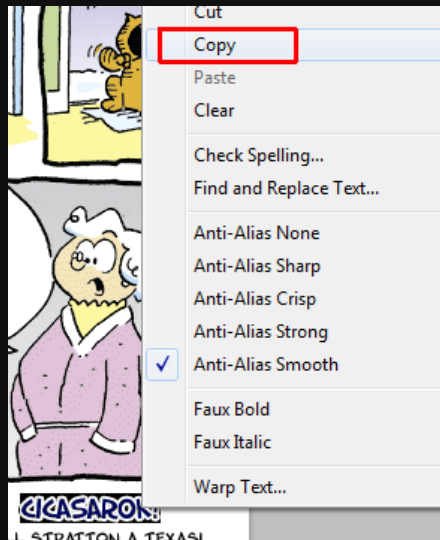

A következő lépés a Cicasarok felirat létrehozása. Ehhez egy másik, már kész oldalt veszünk igénybe, ami már meg van nyitva a programban. Mivel most ablakot váltunk, és nem akarjuk, hogy ez benne legyen a folyamatban, így átmenetileg leállítjuk a felvételt a Stop gombbal.

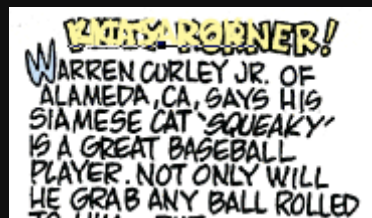
Ilyenkor az a fő, hogy el ne felejtjük, hogy áll a felvétel, hogy aztán a műveletsor végén derüljön ki, lehet mindent előlről kezdeni, mert nem vette fel már fél órája.

A másik ablakban kijelöljük a már kész Cicasarok feliratot, majd kimásoljuk.

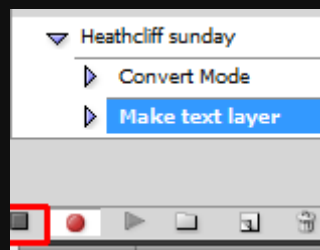

Aztán visszatérünk az első képhez, **BENYOMJUK A FELVÉTEL GOMBOT**, és beillesztjük a szöveget.

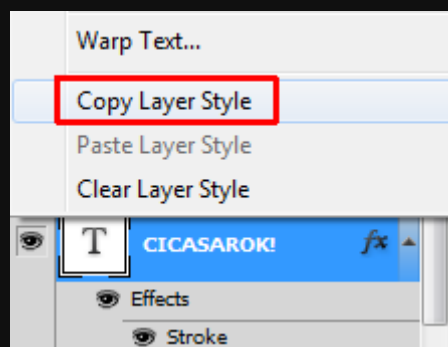

Ez a művelet igazából nem a Vágólapról másol át szöveget, hanem úgy mentődik el, mintha a kattintott pozícióba begépetük volna a Cicasarok szót minden karakter- és bekezdés-beállításával egyetemben. Ezért lehet teljes nyugalommal műveletbe helyezni.

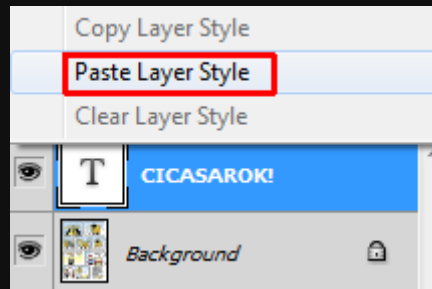
Látszik azonban, hogy a keret nem jött át. Ehhez szintén visszamegyünk a másik képre, vagyis **előtte leállítjuk a felvételt**.

A kész oldalon a Rétegkezelőbe megyünk, majd a Cicasarok feliratok jobb klikk/Rétegstílus másolása.

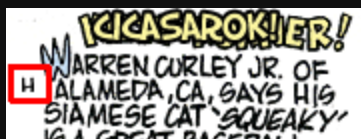
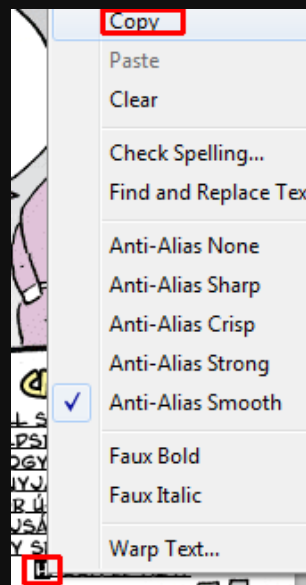
Utána vissza az első ablakba, **felvétel bekapcsolása**, majd az ottani Cicasarok rétegen jobb klikk/Rétegstílus másolása.

Ennek eredményeképp az itteni réteg is megkapja a fekete körvonalat. Ahogy a begépelésnél, itt sem kell aggódnia a vágólap miatt, mivel ha megnézzük a felvett művelet részleteit, látszik, hogy igazából maga a körvonal felvétele mentődött el, vagyis mindenféle közvetítőelem nélkül hajtódik végre ezután a parancs.

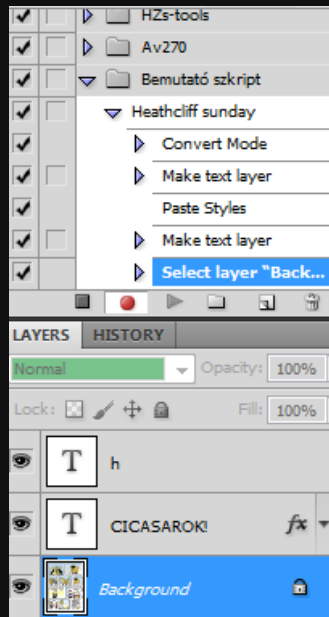

A Cicasarok felirat már megvan, azonban ha a maradék szöveget szeretnénk begépelni, akkor azt most ennek a betűtípusával és –színével kellene. Utóbbi gyorsan orvosolhatnánk mondjuk azzal, hogy az Előtér-szint beállítjuk feketének (ez is elmentődne), ám a fontot magát akkor is mindig kézzel kellene utána állítani. Ezért, hogy a megfelelő betűtípus legyen aktív a művelet befejeztével, átmásolunk ide a Cicasarok alá egy nekünk kellő betűt. Ezért ismét **leállítjuk a felvételt**, majd váltunk a kész oldalra, ahol kimásolunk egyetlen betűt.

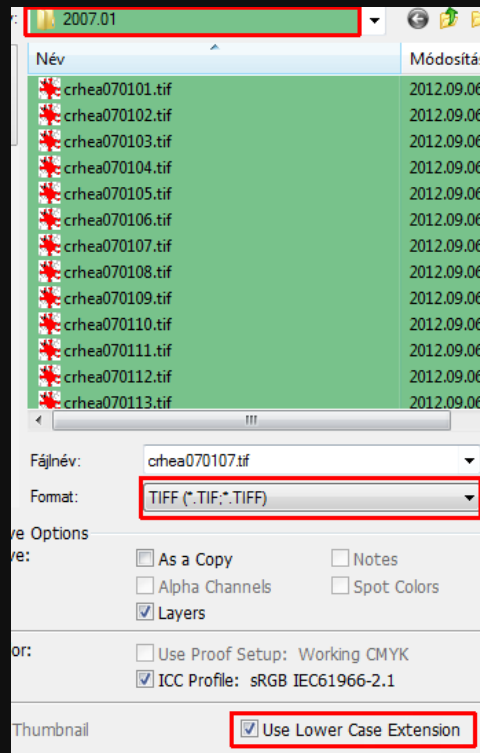

Utána újfent vissza az első ablakba, **bekapcsoljuk a felvételt**, majd a Cicasarok alatt valahol bemásoljuk. Hogy a képen is látszódjon, kicsit balra helyeztem el.

Innentől fogva rögtön rendelkezésre áll a nekünk kellő betűtípus is. Azonban mivel az automatizálásba pár dolog nem tartozik bele, amiket mindenképpen kézzel kell majd elvégezni a képen, könnyebbség lenne, ha a művelet által kezelt kép később, a visszanyitásokor nem ezen a legfelső H betű rétegen állna, hanem a Hátterén, ahol a satírozás művelete menne végbe. Ezért még mindig felvétel módban rákattintunk a Hátterre (itt Background), amit a felvevő gomb szépen meg is jegyez.

Ezután már tényleg csak a mentés van hátra. Abban az esetben, ha a műveletünk során létrehoztunk egy réteget a Háttérén kívül – és ez a réteg meg is marad a művelet végéig -, úgy elég egy CTRL + S kombinációt nyomni. Ez azért egy kívánatosabb megoldás, mert ilyenkor a program automatikusan rákérdez, hogy PSD kiterjesztésben mentse-e el, amire nyomhatunk egy igent. Ilyenkor a Mentés úgy néz ki, hogy az eredeti képünk mappájában létrehoz egy ugyanolyan nevű, de PSD kiterjesztésű fájlt. A Heathcliffeket és a többi stripet azonban nem PSD-be szoktam menteni, hanem réteges TIFF-be. Ez egy univerzális, gyakorlatilag minden képnéző által ismert, alacsony tömörítésű formátum, aminek nagyon jó tulajdonsága a könnyű beolvashatósága mellett, hogy támogatja a rétegeket. Méghozzá majdnem ugyanolyan szinten, mint a PSD (ami vektoros, az akként is megy át TIFF-be). A TIFF-be mentéshez a File/Mentés másként ablakot hozzuk elő.

Itt beállíthatjuk a kiterjesztést. Nem életbevágó, de erősen javallott bepipálni alul a „kisbetűs kiterjesztés használata” dobozt.

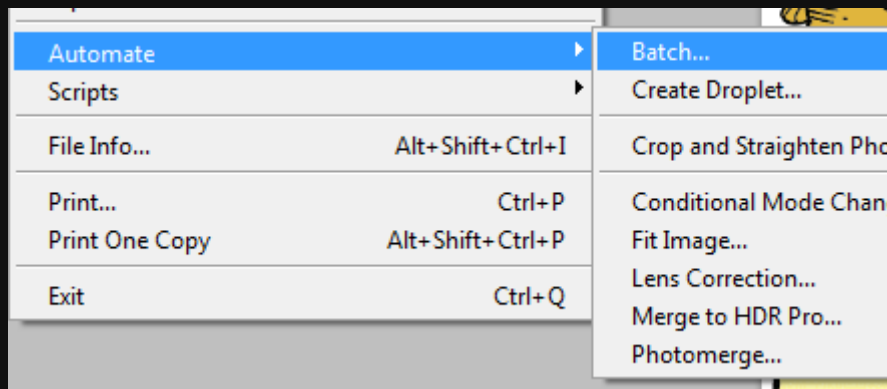
Ami ilyenkor nagyon lényeges – és ami eleinte még okozhat meglepetéseket –, az az, hogy a Mentés másként parancs *minden* paramétere elmentődik a műveletben. Ebbe beletartozik az elérési útvonal is. Vagyis ha ezt a szkriptet lefuttatjuk a 2007.02 mappában található vasárnapi csíkokon, az így készült réteges TIFF-ek is a 2007.01 mappába kerülnek. Jelen pillanatban nem megoldható, hogy egy másként mentett oldal a saját mappájában landoljon, csakis a fent említett különleges feltételű módszer éri ezt el.

A műveletünk készen van, leállíthatjuk a felvételt.

Ahhoz, hogy használjuk, nincs másra szükség, mint megnyitni egy másik oldalt, majd a műveletet kiválasztva a Lejátszás gombra kattintani. Fontos, hogy a művelet nevét válasszuk ki, ne az egyik al-műveletet, mert utóbbi esetben csak onnantól kezdve fut a parancssorozat, és a felette lévő lépések kimaradnak. Ez persze időnként jól jöhet, de inkább csak képfeljavítási szkripteknél.

A másik, és inkább kívánatosabb felhasználási forma ilyen esetekben – amikor egész oldalra érvényes, amit végeztünk – a Kötegelés. Ez a File/Automatizálás/Köteg parancssal érhető el.

Az így megjelenő ablakban kiválaszthatjuk a nekünk szükséges műveletet (alapból arra áll, ami a Műveletek ablakban éppen kijelölt státuszban van), illetve, hogy min futtassa le. Nekünk innen kettő szükséges általában. Az egyik a Könyvtár (Folder), a másik a megnyitott képek (Opened files). **Fontos, hogy mindkét esetben minden elem végigfuttatja a műveletet!** Vagyis ha szkriptgyártás közben létrehoztunk egy füzet első oldalából egy feljavított PSD-t és elmentettük azt a mappájába, akkor a köteg a már kész PSD-n még egyszer végigfuttatja ugyanazt a műveletet, ami nem várt eredményekre vezethet. Szóval ilyenkor vagy helyezzük át, vagy töröljük azt a PSD-t, és hagyjuk, hogy a köteg elkészítse ismét. Megnyitott fájlknál szintén ez az eset, ha az is közte van, amin elvégeztük a felvételt, akkor az még egyszer végigmegy rajta. A megnyitott fájlok opció mondjuk ebből a szempontból biztonságosabb, másrészt a sok oldal – pláne ha mondjuk felnagyítás miatt csupa tömörítetlen TIFF-ről van szó – rengeteg memóriát megeszik. Ilyen kunsztokat 4 GB RAM alatt ne nagyon kíséreljük meg (de inkább 6-12 GB az, ahol nem kell tartanunk a rendszerleakadástól).